

INTENCJE MSZALNE w dniach 27 IV – 3 V 2026

Pon. 27 IV	7.00	1) + Aniela Gulcz (greg. 23) 2) + Czesław Pilarski (greg. 23)
	18.00	1) – w int. Agnieszki, Karola i Tomasza, o dary Ducha św. na czas egzaminów maturalnych, 2) – w int. Anny i Jana (46. r. ślubu), dziękczynno - błagalna
Wt. 28 IV	7.00	1) + Aniela Gulcz (greg. 24) 2) + Czesław Pilarski (greg. 24)
	18.00	1) + żona Teresa (2. r.), + rodzice z obojga stron, 2) + Jan Kościelski (6. r.), rodzice Ewa i Adek, teściowie Zofia i Stefan,
Śr. 29 IV	7.00	1) + Aniela Gulcz (greg. 25), 2) + Czesław Pilarski (greg. 25)
	18.00	+ Bożena Edelwajn (miesiąc po śmierci i pogrzebie)
Czw. 30 IV	7.00	+ Czesław Pilarski (greg. 26)
	18.00	1) + Aniela Gulcz (greg. 26), 2) – w int. Teresy, o zdrowie
Pt. 1 V	7.00	1) + Aniela Gulcz (greg. 27), 2) + Czesław Pilarski (greg. 27)
	18.00	1) – w int. Apostolstwa Modlitwy, 2) + Brunon (greg. 1)
Sob. 2 V	7.00	1) + Aniela Gulcz (greg. 28), 2) + Czesław Pilarski (greg. 28), 3) + Brunon (greg. 2)
	18.00	- wynagradzająca Niepokalanemu Sercu Maryi za grzechy całego świata (int. Żywego Różańca)
Ndz. 3 V	7.00	+ mąż Henryk Krupiński (5. r.), syn, rodzice i rodzeństwo z obojga stron
	8.15	- o nawrócenie i łaskę zbawienia w rodzinie Jolanty
	9.30	+ Jerzy Kapuściński (1. r.)
	11.00	- w int. Domowego Kościoła
	12.15	+ Janusz Piekutowski
	12.30	- w int. Danuty (80. urodziny), dziękczynno - błagalna
	16.30	+ Czesław Pilarski (greg. 29)
	18.00	+ Aniela Gulcz (gr. 29)
	20.00	+ Brunon (greg. 3)

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA PW. MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

Gdańsk Migowo, ul. Myśliwska 25
 Biuro parafialne: poniedziałek i piątek 19.00 – 20.00
 Kontakt: gdanskmigowo@gmail.com
 Więcej informacji na: www.parafiamigowo.pl
 Redakcja Biuletynu: ks. Proboszcz

BIULETYN PARAFIALNY

*** **PARAFIA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO W GDAŃSKU MIGOWIE** ***

***** **IV Niedziela Wielkanocna, 26 IV 2026, Nr 43** *****

EWANGELIA DZISIEJSZEJ NIEDZIELI (J 10, 1 - 10)

Jezus powiedział: "Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Kto nie wchodzi do owczarni przez bramę, ale wdzierą się inną drogą, ten jest złodziejem i rozbójnikiem. Kto jednak wchodzi przez bramę, jest pasterzem owiec. Temu otwiera odzwierny, a owce słuchają jego głosu; woła on swoje owce po imieniu i wyprowadza je. A kiedy wszystkie wyprowadzi, staje na ich czele, a owce postępują za nim, ponieważ głos jego znają. Natomiast za obcym nie pójdą, lecz będą uciekać od niego, bo nie znają głosu obcych". Tę przypowieść opowiedział im Jezus, lecz oni nie pojęli znaczenia tego, co im mówił. Powtórnie więc powiedział do nich Jezus: "Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Ja jestem bramą owiec. Wszyscy, którzy przyszli przede Mną, są złodziejami i rozbójnikami, a nie posłuchały ich, owce. Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony – wejdzie i wyjdzie, i znajdzie paszę. Złodziej przychodzi tylko po to, aby kraść, zabijać i niszczyć. Ja przyszedłem po to, aby owce miały życie i miały je w obfitości".

KOMENTARZ

Opisany przez Jezusa obraz jest wzięty z życia pasterskiego w Palestynie. W owczarni mieściły się różne stada należące do różnych pasterzy. Każdy pasterz przychodził do owczarni po swoje stado. Podchodził do wąskiej bramki owczarni i wywoływał swoje stado. Owce, znające głos swojego pasterza, podchodziły do bramki i szły za nim. Zawarta w czytanej dzisiaj Ewangelii parabola podkreśla, że Jezus – Mesjasz jest prawdziwym pasterzem, jedynym mającym prawo do owiec (ludzi). W Starym Testamencie czytamy o wielu prorokach, którzy przychodzili w imieniu Boga i mieli dane od Niego prawo, by prowadzić swój lud. W Nowym Testamencie przychodzi oczekiwany prawdziwy Pasterz – Jezus Chrystus. Jedyny Kapłan. Wszyscy kapłani w Kościele są tylko sakramentalnym uobecnieniem Jedyne Kapłana – pasterze Kościoła są uobecnieniem Jedyne Pasterza. Jezus jest Tym jedynym, który ma prawo do narodu wybranego i do ludzkości. Podobnie jak instynkt owiec potrafi rozpoznać głos swojego pasterza, tak też w człowieku jest „instynkt” Boży, zdolność dana przez Ducha Świętego, dzięki której rozpoznajemy, co jest w nauce, zasadach życiowych i wyborach Chrystusowe, a co nie. Na tym świecie jest wiele

głosów, które czynią zgiełk, jednak wyostrzona miłością, wiernością, modlitwą percepcja duszy dostrzega coś, co różni się od wszystkiego wokół – rozpoznaje głos Pasterza. Od ciągłego nasłuchiwanie Jego głosu powstaje spokojna pewność, zdolność rozpoznawania bez trudności, co pochodzi od Niego. Pasterz zaś ma głęboko osobisty stosunek do owiec – woła je po imieniu! Sam człowiek nie zna swojego imienia (siebie), dopóki Chrystus go nie wezwie. To wezwanie płynie do najtajniejszych głębin duszy. Zawołany w ten sposób człowiek staje się naprawdę sobą i zna siebie. Zadaniem owieczki jest usłyszeć i rozpoznać ten głos, który wzywa po imieniu, przyjąć ten intymny stosunek z Nim, pozwolić wyprowadzić się na wolność, a potem wpatrując się w Pasterza wiernie iść za Nim.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. W **kalendariuszu liturgicznym** będziemy obchodzić: w środę święto Św. Katarzyny Sieneńskiej, w sobotę (przeniesioną z niedzieli) uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski.
2. W piątek rozpoczyna się maj – miesiąc poświęcony szczególnej czci Matki Najświętszej. **Nabożeństwa majowe** codziennie po Mszy św. wieczornej.
3. W najbliższy, pierwszy piątek miesiąca okazja do spowiedzi św. w godz. 6.30 – 7.00 i 17.00 – 18.00. O godz. 18.00 Msza św. w intencjach Apostolstwa Modlitwy.
4. W sobotę Msza św. w intencjach Żywego Różańca wraz ze zmianą tajemnic o godz. 18.00.
5. Dziś w ramach akcji **Pola Nadziei** przed kościołem jest prowadzona zbiórka do puszek na rzecz hospicjów.
6. W minionym tygodniu odbył się pogrzeb naszego Parafianina + Ryszarda Jarzyńskiego I. 68, z ul. Marusarzówny. Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie.

KATECHEZA LITURGICZNA

cz. XXIII: Obrzęd pokoju

Obrzędy pokoju znajdują swoje źródło w słowach pisma świętego, gdzie czytamy: *Jeśli więc przyniesiesz dar swój przed ołtarz i tam wspomnisz, że brat twój ma coś przeciw tobie, zostaw tam dar swój przez ołtarzem, a najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim! Potem przyjdź i dar swój ofiaruj!* Stąd przez długi czas miejscem, w którym czyniono znak pokoju był moment na końcu liturgii słowa a przed składaniem na ołtarzu darów ofiarnych czyli chleba i wina. Po reformie papieża Grzegorza Wielkiego, która modlitwę *Ojcze nasz* przeniosła na zakończenie modlitwy eucharystycznej, znaczenie znaku pokoju ugruntowało się jako przygotowanie do przyjęcia Komunii św. Treściowo znak pokoju podejmuje słowa z Modlitwy Pańskiej

jako i my odpuszczamy naszym winowajcom...”Sposób przekazywania znaku pokoju był odmienny w różnych kulturach i przybierał różne formy. Najbardziej podstawową formą było przekazywanie go poprzez pocałunek. W innych liturgiach polegał na skłonie w kierunku sąsiada i dotknięciu ręki, a niektórych stosowano tylko skłon. W obecnej liturgii ryt znaku pokoju obejmuje: modlitwę kapłana o pokój skierowaną do Chrystusa, która ma różne warianty rozpoczęcia dostosowane do danego czasu w Kościele; życzenie pokoju skierowane przez celebransa do wiernych, gdy kapłan gestem rozwartych rąk wyraża wspólnotowy uścisk zgromadzonych; odpowiedź wiernych; oraz przekazanie sobie nawzajem przez wiernych znaku pokoju, które definiuje Instrukcja KEP poprzez skłon w stronę najbliższych stojących uczestników Mszy św. bądź przez podanie ręki. Św. Augustyn nazywa ten gest znakiem, gdyż to, co wypowiadają usta, dokonuje się w sumieniu. Znak ten nie jest prostym życzeniem, lecz jest modlitwą i znakiem osobowego pojednania i pokoju.

Cz. XXIV: Łamanie chleba i przyjęcie darów eucharystycznych

Łamanie chleba (*fractio panis*) – to opis wydarzeń z *narratio* przed konsekracją, to słowa którymi w pierwotnym Kościele nazywano dzisiejszą Eucharystię, zgromadzenie wiernych na łamaniu chleba. To po tym geście uczniowie poznali Pana w drodze do Emaus. Był to zatem gest szczególnie drogi chrześcijanom. Po przejściu w liturgii z dużych chlebów do małych hostii utracił on wiele na znaczeniu. Kapłan łamię hostię na pół i z jednej połowy odłamuje kolejny kawałek hostii, którą następnie umieszcza w kielichu z Krwią Pańską. W tym czasie wykonujemy śpiew *Baranku Boży*, który kolejny raz w czasie Mszy oznacza nasze wołanie do Pana o miłosierdzie nad nami. Przed przyjęciem Komunii św. padają słowa *Oto Baranek Boży...* Mają one wydźwięk eschatologiczny, ponieważ mówią o ostatecznej uczcie w niebie, czego zadatkiem Eucharystia. Następnie kapłan spożywa pod dwiema postaciami Ciała i Krwi Komunię św. i rozdziela ją wiernym. Dopuszczalna jest postawa stojąca oraz klęcząca poprzez podanie do ust bądź na rękę. Ze obawy przed wylaniem Krwi Pańskiej, Komunia św. generalnie udzielana jest pod postacią Chleba. Niezależnie czy przyjmujemy Komunię w formie Krwi czy Ciała Pańskiego, przyjmujemy całego Chrystusa. Aby Komunia św. nie stała się dla nas czymś powszednim, czyli nieznaczącym i niewzbudzającym w nas większego zaangażowania, w jednym dniu możemy przyjąć Komunię św. maksymalnie 2 razy. Po raz pierwszy może to odbyć się poza Mszą św. Natomiast, gdy chcemy po raz drugi przyjąć Komunię św. w ciągu dnia musi to mieć miejsce, gdy uczestniczymy w całej Mszy św. Przed przyjęciem Komunii św. po raz pierwszy w ciągu dnia obowiązuje post eucharystyczny, który określony został na 1 godzinę przed przyjęciem Komunii św. Podkreśla on nie tylko szacunek do Eucharystii, ale także oczekiwanie na przyjście do nas Chrystusa. Na zakończenie puste naczynia puryfikuje się przy użyciu wody. Jest to wyraz troski, by żadna z części eucharystycznych nie została w sposób niegodny usunięta czy wylana.

Ks. Maciej Stodolski